

Susanna

Joan Manuel Serrat

E
Susanna té una casa enllà de la ribera.
F#m
Us hi porta a sentir l'aigua i les barques, al capvespre.

E
I la nit amb ella és vostra. És mig boja i això us tempta.
G#m A
I ella us dóna te i taronges d'unes terres estrangeres.

E
I tot just aneu a dir-li que no us queda amor per a ella,
G#m
de seguida us capta l'ona. Mira el riu i deixa entendre

E
que ella té un amor per sempre.

G#m
I voleu fer el camí amb ella.
A
I sabeu que ella el fa a cegues.

E
I sabeu que ella es confia,
F#m E
que el seu cos es dóna al vostre per no res.

I Jesús, mariner un dia, quan descalç travessà l'aigua,
va passar un temps fent de guaita i va veure que el buscaven
de tants homes uns pocs homes: sols aquells que s'ofegaven.
I va dir: Des d'ara, els homes
mariners seran i amb barques aniran... .
Però va ofegar-se, ell també, en un capvespre.
Solitari com un home, deixà anar
sobre nosaltres el seu clam.

I el camí que ell fa feu vostre
i voleu seguir-lo a cegues.
Confieu potser per sempre.
L'esperit d'ell mou el vostre com un cos.

I llavors Susanna us porta fins al riu amb la mà estesa.
Al vestit, hi duu les roses i els parracs de les trinxeres,
mentre el sol inunda el fàstic dels monuments de la terra.
I us ensenya a veure coses que no hauríeu sabut veure,
entremig d'escombraries i entremig de flors enceses,
com hi ha herois entre les algues, com hi ha infants que amor no tenen.
I Susanna el mirall desa.

I voleu fer el camí amb ella.

I voleu seguir-la a cegues.
Confieu potser per sempre.
L'esperit seu ella ajusta al vostre cos.